

af de første Møder, hvor den da vil blive foretagen i Forbindelse med en anden Forespørgsel, som ligeledes er stillet til Justisministeren, fra en Rigsdagsmand for Sorø Amt. Dernæst skal jeg tillade mig at anmeldte, at jeg nu lader omdele Exemplarer af „Udkast til Lov angaaende Jords Afstaaelse til Ophøvelse af Fattighuse og Boliger for huusvilde Personer paa Landet, samt om Indskrænkning i Forbudet for Fastere og Leiere mod at tage Inderster tilhuse“, og ligeledes skal jeg lade omdele Afstemningsliste til „Udkast til en Lov angaaende Ophøvelse af den Skolelærerne paa Landet paahvilende Afgift under Navn af Degnepen-sion“.

Derpaa gik man over til 3die Behandling af „Udkastet til en Lov om et nyt Statslaan“. Da Ingen begjerede Ordet, erklærede Formanden Behandlingen for affuttet.

Formanden: Af Forretningsregulativet, § 16, som nu første Gang kommer til Anvendelse, vil det sees, at, naar Forhandlingerne ere affluttede, skal Udvalget eller, hvis intet Udvalg har behandlet Sagen, en af Secretairerne affatte Lovforslaget i Genhold til de stedfundne Afstemninger. Da det nærværende Lovforslag aldeles ikke er undergaaet nogenformhelt Forandring, vil denne Affattelse altsaa falde bort, og Lovforslaget vil nu i sin Heelhed komme til Afstemning.

Formanden oplæste derpaa det omtalte Lovudkast, (See Rigsdagstidende for Folkethinget Nr. 54 Side 848—849) og ved den derpaa stedfundne Afstemning blev dette Lovforslag med 67 Stemmer mod 2 vedtaget.

Derpaa gik man over til den fortsatte første Behandling af „Udkast til en Lov angaaende Udjævning af Forskjellen mellem det privilegerede og upriviligerede Hartkorn.“

Voisen: Ved hvad jeg vilde tillade mig at udtale i denne Sag, vilde jeg allerførst tage Hensyn til, hvad der fra flere Sider er blevet yttret og blevet gjort gjældende med stor Kraft, at vi maae opbyde det Yderste, for at faae en Lov igjennem, hvorved Hartkornet bliver liggjort, og tage mod Lovudkastet, selv om man maatte misbillige det, og det paa Grund af denne Sags politiske og moraliske Betydning, for at faae den Anstødssteen ryddet af Veien,

som Ulligheden hidtil har voldt, for at bringe Fred og godt Forhold tilveie mellem de forskjellige Stænder; og nu er det ganske vist, at dette ogsaa er et saa stort Formaal, at, troede jeg virkelig, det med nogenlunde Sikkerhed kunde opnaaes ad den Vej, da var det vist ogsaa bedst at staae ind paa den, at tage imod Lovudkastet, som det er, naar det ikke kunde faaes bedre, om man end nok saa meget maatte misbillige det, og om man end maatte sig sig selv, at det vilde misbilliges af de Fleste, som staae udenfor Salen; men jeg begriber dog ikke, hvorledes man kan troe, at derved vilde Anstødsstenen ryddes afveien, og derved vilde Misforholdelsen ophøre. Dersom Loven gik igjennem, som den foreligger, og dersom den Erstatning, den kræver, fandtes ubillig af dem, som ingen Erstatning faae, mon det da ikke vilde blive til Anstød, at, medens Rogle, som hidtil have anseet sig forurettede, maatte betale deres Skatter, uden at faae Noget tilbage, Andre vel betalte det samme Beløb, men kunde producere en Contraregning, hvorved det saa omtrent blev liquideret, eller, troer man, at de, som ere misfornøiede med det nuværende Forhold, vilde staae sig til No med den Tanke: vi betale dog nu ligemeget, og at de ikke vilde tage Hensyn til, at de Andre, som hidtil vare de Begunstigede, faae det rigtignok tilbage igjen, og det i saa lang en Tid, at de i det mindste ikke kunde vente at see en Ende derpaa. Jeg skulde næsten frygte for, at Anstødet vilde blive endnu større; det nuværende Forhold har man dog nogenlunde vænnet sig til, men, naar en ny Lov udkommer, som dog udgaaer, for at tilveiebringe Lighed, og man da seer, at det dog slet ikke var Tilfældet, og at nu maatte man opgive det Gaab, hvormed man hidtil havde troffet sig, at dog en mærkelig Lighed i denne Henseende engang vilde tilveiebringes, da kunde det vel være, at Misforholdelsen med den tilveiebragte Lighed vilde blive større, end den er med den nuværende Ullighed; og man havde da slet ikke opnaaet Formaalet — at tilveiebringe Fred og Enighed mellem Stænderne. Jeg siger ikke dette, for paa nærværende Tid ubetinget at udtale mig mod Lovudkastet, men for at udtale mig imod den Uttring, at vi, for at opnaae et moralisk